

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., v právní věci žalobce: **G. T.**, zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2007, č. j. OAM - 10 - 212/LE - 05 - 05 - 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2008, č. j. 3 Az 23/2007 - 33,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 5. 6. 2008, č. j. 3 Az 23/2007 - 33, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl stěžovatelovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že se Městský soud v Praze pokoušel v rámci procesních úkonů ve smyslu ustanovení § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zastihnout stěžovatele na jím naposled udané adrese Pobytové středisko Zastávka u Brna. Pokus o doručení prostřednictvím držitele poštovní licence byl bezvýsledný, s tím, že adresát na uvedené adrese není znám. Městský soud poté přistoupil k pokusu o zjištění místa jeho pobytu prostřednictvím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie. Ze sdělení ministerstva ze dne 5. 9. 2008 vyplynulo, že stěžovatel Pobytové středisko Zastávka u Brna opustil dne 30. 6. 2008 a jeho současný pobyt není znám. Stejně informace se městskému soudu dostalo též od Správy uprchlických zařízení MV ČR, odbor Pobytové a integrační středisko Zastávka PS a Policie ČR, Inspektorátu cizinecké policie Brno. V návaznosti na tato zjištění ustanovil

městský soud stěžovateli opatrovníka z důvodu neznámého pobytu a kasační stížnost předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud pak dotazem na Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, zjistil, že stěžovatel byl též hlášen na adrese T. 160/2851, B. - L. Z místního šetření Policie ČR, Inspektorát cizinecké policie Brno, pak vyplynulo, že na uvedené adrese v B. se stěžovatel minimálně od prosince 2008 nezdržuje a pravděpodobně se zde nikdy nezdržoval. V evidencích cizinecké policie pak není stěžovatelův pobyt uveden. Za této situace Nejvyšší správní soud nevidí jiné možnosti, jak dále po stěžovateli pátrat, lze mít tedy za prokázané, že pobyt stěžovatele není znám.

Podle ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu soud zastaví řízení ve věci přezkumu rozhodnutí ve věcech mezinárodní ochrany, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Jelikož v současné chvíli Nejvyšší správní soud nevidí jinou možnost, jak zjistit skutečný pobyt stěžovatele, než jaké využil krajský soud a Nejvyšší správní soud, nezbylo mu, než rozhodnout o zastavení řízení o kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. V případě zastavení řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu